

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 9 lipca 2014 r.,
sprawy **K. G. i M. G.**
skazanych z art. 158 § 1 k.k. i in.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 stycznia 2014 r.,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 24 lipca 2013 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanych kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z dnia 24 lipca 2013 r., uznał K. G. i M. G. za winnych tego, że w dniu 28 sierpnia 2011 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu, także z innymi osobami, używając niebezpiecznych narzędzi w postaci drewnianych pałek i deski oraz pręta metalowego wzięli udział w pobiciu R. Z., czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k., to jest za

winnych przestępstwa z art. 159 k.k. i za przestępstwo to wymierzył im kary po 2 lata pozbawienia wolności.

Tym samym wyrokiem K. G. i M. G. uznani zostali za winnych tego, że w dniu 26 grudnia 2011 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, po uprzednim użyciu przemocy wobec R. Z., polegającej na biciu pięściami po głowie i kopaniu po całym ciele, wywierali wpływ na R.Z. w celu zmuszenia go do zmiany zeznań w postępowaniu oznaczonym KPP O., sygn. RSD .../11 i Prokuraturze Rejonowej w O. o sygn. 1 Ds. .../11, czym spowodowali u wymienionego obrażenia ciała w postaci złamania żebra IX i X po stronie prawej, a także przez co narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo naruszenia czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia określony w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k., to jest za winnych przestępstwa z art. 245 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za przestępstwo to wymierzono im kary po 2 lata pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy wymierzył K. G. i M. G. kary łączne po 3 lata pozbawienia wolności.

Wyrok ten zaskarżony został przez obrońcę obu oskarżonych. Zarzucił on wyrokowi w apelacji błąd w ustaleniach faktycznych, poprzez bezpodstawne przyjęcie, że oskarżeni wzięli udział w pobiciu R. Z. oraz obrazę przepisów postępowania, polegająca na przesłuchaniu świadków [...] bez pouczenia o tym, że mogą się oni uchylić od odpowiedzi na pytania, jeżeli udzielenie odpowiedzi mogłoby narazić ich na odpowiedzialność za przestępstwo. Apelacja zawierała nadto zarzut błędu w ustaleniach faktycznych będący następstwem przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów. Obrońca wniósł o zmianę wyroku przez uniewinnienie oskarżonych od popełnienia czynu zarzucanego im w punkcie III aktu oskarżenia, a ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonym kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

Sąd Apelacyjny w W., wyrokiem z dnia 29 stycznia 2014 r., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce przypisanego K. G. i M. G. przestępstwa z art. 159 k.k. uznał ich za winnych tego, że w dniu 28 sierpnia 2011 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w pobiciu R. Z., narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo wystąpienia skutku

określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 158 § 1 k.k. skazał ich na kary po roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny utrzymując wyrok w mocy w pozostałej części, wymierzył oskarżonym nowe kary łączne po 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanych. Zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu rażącą obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 433 § 2 k.p.k., polegającą na tym, że sąd odwoławczy nie rozpoznał:

- zarzutu naruszenia przez sąd pierwszej instancji art. 183 § 1 k.p.k. poprzez niezastosowanie tego przepisu w stosunku do świadków [...], co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych co do przebiegu zdarzenia, w trakcie którego ucierpiał R. Z.,
- zarzutu dotyczącego popełnionego przez sąd pierwszej instancji błędu w ustaleniach faktycznych, będącego następstwem zaniechania odniesienia się przez ten Sąd do treści zeznań świadka P. K. z których wynika, że świadkowie [...] uczestniczyli w zajściu, w trakcie którego ucierpiał R. Z., a więc miało ono inny przebieg, niż ustalił to Sąd pierwszej instancji,
- zarzutu dotyczącego popełnionego przez sąd pierwszej instancji błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, poprzez bezpodstawne przyjęcie, że K. G. i M. G. w dniu 26 grudnia 2011 r. pobili i wywierali wpływ na R. Z. w celu zmuszenia do zmiany zeznań w postępowaniu 1 Ds. .../11 Prokuratury Rejonowej, w następstwie wadliwej oceny zeznań, jakie złożyli w sprawie [...].

Obrońca skazanych wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzuty kasacji obrońcy skazanych uznać należy za niezasadne i to w stopniu pozwalającym na rozpoznanie kasacji na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. Pamiętać przy tym należy, że postępowanie kasacyjne

istotnie różni się od postępowania odwoławczego. Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny nie dokonuje po raz kolejny kontroli odwoławczej zaskarżonego orzeczenia, w szczególności zaś nie bada poprawności oceny poszczególnych dowodów i ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd *meriti*.

Zadaniem postępowania kasacyjnego jest eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń, i to przede wszystkim orzeczeń sądów odwoławczych, wydanych z rażącym naruszeniem prawa. Przypomnienie tych wielokrotnie powtarzanych prawd wydaje się uzasadnione w przedmiotowej sprawie bowiem wprowadzie zarzuty kasacyjne sformułowane zostały w poprawny sposób i dotyczą orzeczenia wydanego w sprawie przez Sąd odwoławczy, niemniej w ich treści, w dużej części tożsamej z treścią zarzutów apelacyjnych, obrońca skazanych kwestionuje poprawność ustaleń dokonanych w sprawie przez Sąd pierwszej instancji, które zaakceptowane zostały w toku kontroli odwoławczej przez Sąd Apelacyjny.

W odniesieniu do zarzutu rażącego naruszenia przepisu art. 183 k.p.k., zauważyć należy, że na kartach 307, 428, 430, 1211 i 1269 znajdują się zapisy świadczące o stosownych pouczeniach w odniesieniu do świadków [...]. Brak podstaw do uznania, że zapisy w protokołach nie odzwierciedlają rzeczywistych pouczeń świadków, w szczególności, nie można uznać, aby podstawę taką stanowiła adnotacja poczyniona przez sąd na k. 1211 w odniesieniu do J. G., adnotacja ta bowiem wynikała z odmowy składania zeznań przez tego świadka. Na marginesie tylko zauważyć należy, że z protokołów nie wynika, aby ktokolwiek, w tym obecny na sali obrońca, kwestionował poprawność zapisów w protokole i pouczeń wymienionych świadków, zaś przedmiotowa kwestia stanowiła przedmiot rozważań Sądu Apelacyjnego, co wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku.

Co do zarzutu zaniechania odniesienia się przez sąd *ad quem* do apelacyjnego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, stwierdzić należy, że zarówno sąd pierwszej instancji, jak i sąd odwoławczy odniosły się do zeznań świadka P. . ustalając, że świadek ten potwierdził fakt wizyty u R. Z., nie potwierdził natomiast, aby był świadkiem lub uczestnikiem zajścia stanowiącego przedmiot rozpoznania. Oceny zeznań tego świadka mieszczą się w granicach wyznaczonych przepisami i brak podstaw do uznania, że, zwłaszcza sąd odwoławczy, dopuścił się

w tym zakresie rażącego naruszenia prawa. W uzasadnieniu zaskarżonego kasacją wyroku zawarta jest również ocena zeznań D. K.

Co do wadliwej oceny grupy świadków wskazanych w kolejnym zarzucie kasacji uznać trzeba, że wprowadzając sąd odwoławczy bezpośrednio odniósł się jedynie do zeznań złożonych przez świadka A. B. (pośrednio także do zeznań M. S.), to jednak nie budzi wątpliwości to, że Sąd Apelacyjny miał na uwadze kompleksową ocenę całości ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego, co wynika z lektury początkowych fragmentów rozważań sądu na ten temat, znajdujących się na s. 13-14 uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku. Uzasadnienie tego wyroku dowodzi, że sąd odwoławczy odniósł się do poszczególnych zarzutów sformułowanych w apelacji, a akceptując ocenę dowodów i ustalenia sądu pierwszej instancji nie był zobowiązany do przedstawiania po raz wtóry szczegółowej oceny poszczególnych wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków.

Z powyższych względów kasacja została oddalona.